

Vergaderjaar 2000–2001

22 112

Ontwerprichtlijnen Europese Commissie

Nr. 179

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 22 januari 2001

Overeenkomstig de bestaande afspraken heb ik de eer u hierbij vijf fiches aan te bieden die werden opgesteld door de Werkgroep Beoordeling Nieuwe Commissievoorstellen (BNC):

1. Mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité: De ontwikkeling van de sociale bescherming op de lange termijn: veilige en houdbare pensioenen
2. Communication from the Commission: Structural indicators
3. Voorstel voor een Verordening van de Raad houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1259/1999 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor de regelingen inzake de rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid
4. Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus.
5. Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende meetinstrumenten

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
D. A. Benschop

Mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité: De ontwikkeling van de sociale bescherming op de lange termijn: veilige en houdbare pensioenen

Datum Raadsdocument: 27 oktober 2000
nr. Raadsdocument: 12 793/00
nr. Commissiedocument: COM(2000) 622 definitief
Eerst verantwoordelijk ministerie: SZW i.o.m. FIN, VWS, BZK, BZ

Behandelingstraject in Brussel:

De mededeling dient als basis voor de studie van het Comité Sociale Bescherming (SPC) naar de toekomstige ontwikkeling van de sociale bescherming vanuit lange termijn-perspectief, met in het bijzonder aandacht voor de houdbaarheid van de pensioenstelsels in verschillende tijdvakken tot 2020 en daarna (Lissabon-conclusie 32). Een eerste voortgangsverslag over de studie is goedgekeurd door de Europese Raad in Nice van 7–9 december 2000 vergezeld van een oproep om de eerste studieresultaten gereed te hebben voor de Europese Raad van Stockholm in maart 2001. De resultaten van de studie zullen meegenomen worden in het EcoFIN-rapport inzake houdbaarheid en duurzaamheid van overheidsfinanciën t.b.v. de Europese Raad van Stockholm.

Consequenties voor EG-begroting in EURO (per jaar): n.v.t.

Korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

- In haar mededeling concludeert de Commissie dat de problematiek van de vergrijzing slechts met een veelomvattend beleid aangepakt kan worden. Er dienen afspraken te worden gemaakt inzake de houdbaarheid en de financiering van de pensioenstelsels teneinde enerzijds een toereikend pensioen te garanderen en anderzijds de lange termijn-houdbaarheid van de overheidsfinanciën.
- De Commissie benadrukt dat het aan de lidstaten is te bepalen welke pensioensystemen zij wensen te hebben en welke beleidsmaatregelen nodig zijn. Zij spoort de lidstaten aan om hun krachten te bundelen en ideeën en informatie uit te wisselen over hun huidige aanpak en geplande hervormingen.
- De Commissie onderscheidt de volgende gemeenschappelijke uitdagingen voor de lidstaten:
 1. handhaving van toereikende pensioenen;
 2. een rechtvaardige verdeling tussen de generaties waarborgen;
 3. versterking van de solidariteit binnen de pensioenstelsels;
 4. uitkeringen dienen in verhouding te staan tot betaalde premies;
 5. erop toezien dat pensioenstelsels de gelijkheid van mannen en vrouwen bevorderen;
 6. transparantie en voorspelbaarheid garanderen;
 7. grotere flexibiliteit van de pensioenstelsels met het oog op maatschappelijke veranderingen;
 8. verbetering van het aanpassingsvermogen aan de arbeidsmarkt;
 9. de samenhang van de pensioenregelingen binnen het totale pensioenstelsel waarborgen;
 10. gezonde en in de toekomst te handhaven overheidsfinanciën garanderen.
- In 2001 zal een enquête van Eurobarometer naar pensioenen en pensioenhervormingen worden uitgevoerd om na te gaan in hoeverre de bevolking op de hoogte is van de modernisering van de stelsels van de sociale zekerheid. Tevens zullen de in de gehele Gemeenschap

uitgevoerde statistische enquêtes onder de loep worden genomen om vast te kunnen stellen of voldoende aandacht is uitgegaan naar kwesties in verband met de sociale zekerheid in het algemeen en de pensioenproblematiek in het bijzonder.

- Voorts wordt een voorstel gedaan voor informatie uitwisseling met de kandidaat-lidstaten en – in het kader van de bilaterale samenwerking – met de Verenigde Staten en Japan over de in de mededeling aan de orde gestelde thema's, alsmede een voorstel betreffende de belastingheffing over grensoverschrijdende aanvullende pensioenen van migrerende werknemers.

Rechtsbasis van het voorstel: n.v.t., het betreft een Mededeling

Subsidiariteitstoets, proportionaliteit, deregulering:

Toetsing op subsidiariteit en proportionaliteit zal bij de verdere uitwerking aan de orde zijn. Reeds nu kan gesteld worden dat de materie zich leent voor een communautaire aanpak.

De Europese Raad van Lissabon heeft de Commissie de opdracht gegeven tot het opstellen van deze mededeling (conclusie 31).

Nederlandse belangen (in dezelfde volgorde als onder korte inhoud):

- In het algemeen sluit Nederland zich aan bij het grote belang dat de Commissie hecht aan het uitgangspunt dat pensioenstelsels zowel toereikend als financieel handhaafbaar blijven, zeker met het oog op de actuele en toekomstige demografische ontwikkelingen.
- Nederland verwelkomt de mededeling en onderschrijft de aanpak van samenwerking tussen de lidstaten op basis van uitwisseling van informatie en goede praktijken. Deze aanpak spoort met het subsidiariteitsbeginsel.
- De 10 beginselen en doelstellingen bieden een goed gefundeerd uitgangspunt voor verdieping van de samenwerking tussen de lidstaten.
- NL acht het van belang dat binnen het terrein van de arbeidsrelatie, dus bij alle vormen van beloning in relatie tot de arbeid, een **gelijke behandeling** van mannen en vrouwen tot stand wordt gebracht. Het is niet gewenst dat een man en een vrouw die dezelfde arbeid verrichten tegen dezelfde beloning na datum pensioeningsang een verschillende periodieke uitkering ontvangen louter vanwege het feit dat de een vrouw is en de ander man.
- Voorts acht Nederland het van belang dat de instellingen voor pensioenvoorziening onderhevig zijn aan adequaat **toezicht** gericht op bescherming van de deelnemers. Het toezicht op de investeringen dient bij voorkeur gebaseerd te zijn op het *Prudent Person Principle*. Een dergelijke vorm van toezicht vormt voorwaarde om de inspanningen gericht op internationale baanmobiliteit via maatregelen zoals: het versterken van het behoud van pensioenrechten, internationale waardeoverdracht en grensoverschrijdende deelname aan pensioenfondsen te kunnen realiseren.
- Nederland ziet het «eurobarometer»-onderzoek en het onderzoek naar huidige statistische enquêtes met belangstelling tegemoet. De lidstaten zullen nauw bij deze onderzoeken worden betrokken.

Consequenties voor nationale regelgeving/beleid c.q. decentrale overheden (betrokkenheid IPO/VNG): n.v.t.

Rol EP in de besluitvormingsprocedure:

Het EP is door middel van de onderhavige mededeling van de Commissie op de hoogte gesteld van de problematiek.

Titel:

Communication from the Commission: Structural indicators

(document is niet in een Nederlandse vertaling beschikbaar)

Datum Commissiedocument: 27 september 2000
Nr. Raadsdocument:
Nr. Commissie-document: COM(2000) 594 final
Eerstverantwoordelijke Ministerie: EZ i.o.m. BZ, FIN, OCW, SZW, BZK, V&W en VWS.

Behandelingstraject in Brussel:

De in deze mededeling voorgestelde indicatoren zullen gebruikt worden voor de voorbereiding van het syntheserapport voor de «Voorjaarstop» van de Europese Raad in Stockholm in 2001. De mededeling is/zal aan de orde (ge)komen in diverse vakraden (EcoFin, Interne Markt, Onderwijs, Sociale Raad). Aan de Europese Raad van Nice (7–10 december 2000) is een lijst van structurele indicatoren voorgelegd, die is opgesteld op basis van de inhoud van deze mededeling van de Commissie en de werkzaamheden van de Raad. Uit deze lijst zal door de Raad een beperkt aantal indicatoren gekozen worden ten behoeve van het bovengenoemde syntheserapport.

Consequenties voor EG-begroting in EURO per jaar: n.v.t.

Korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

Tijdens de bijzondere Europese Raad van Lissabon op 23 en 24 maart 2000 is een beleidsstrategie overeengekomen om de EU binnen 10 jaar «de meest concurrerende en dynamische kenniseconomie van de wereld te maken, die in staat is tot duurzame economische groei met meer en betere banen en een hechtere sociale samenhang». Om de voortgang bij het implementeren van de aanbevelingen van Lissabon te monitoren, heeft de Europese Raad de Commissie gevraagd een zogeheten syntheserapport op te stellen, op basis van indicatoren op het terrein van werkgelegenheid, innovatie, economische hervormingen en sociale cohesie. Dit rapport zal worden besproken op de jaarlijks in het voorjaar te houden Europese Raad, waartoe de Europese Raad van Lissabon heeft besloten. De eerste zal voorjaar 2001 in Stockholm plaatshebben. In deze mededeling van de Commissie wordt aangegeven welke indicatoren de Commissie wil gaan hanteren in het syntheserapport. Deze Commissie-mededeling is/zal aan de orde (worden) gesteld in de EcoFin-Raad, de Interne Markt Raad, de Onderwijsraad, de Sociale Raad en de Europese Raad.

De indicatoren van de Commissie zijn gegroepeerd rond de 4 deel-terreinen die in de conclusies van Lissabon werden genoemd: werkgelegenheid, innovatie, economische hervormingen en sociale cohesie. Daarnaast heeft de Commissie een groep indicatoren samengesteld gericht op algemene economische prestaties van de lidstaten, zoals economische dynamiek, duurzame groei en macro-economische stabiliteit.

Rechtsbasis van het voorstel:

N.v.t. Het betreft een mededeling van de Commissie die op verzoek van de Europese Raad van Feira (19/20 juni 2000) is opgesteld.

Subsidiariteit, proportionaliteit, deregulering:

Positief. Kwantificering van economische prestaties en beleidsin-spanningen kan zeer behulpzaam zijn bij het monitoren van economisch beleid. Het benchmarken van prestaties en het uitoefenen van *peer pressure* vormen in EU-verband nu reguliere instrumenten om beleid te monitoren en te coördineren. Omdat vergroting van de effectiviteit en

kwaliteit van het beleid voorop staat, verdienen indicatoren die prestaties weergeven wel de voorkeur boven indicatoren waarmee beleidsinspanningen worden gemeten: afzonderlijke lidstaten dienen immers de vrijheid te behouden om een eigen optimale beleidsmix op te stellen. Dit is in lijn met de conclusies van de Europese Raad van Lissabon, waar met name doelstellingen zijn overeengekomen, gericht op het verbeteren van de economische prestaties van de lidstaten, waarbij de lidstaten zoveel mogelijk de vrijheid wordt gelaten om zelf te bepalen met behulp van welke beleidsstrategie het beleidsdoel zal worden gerealiseerd. Uitzondering hierop zijn de indicatoren die nauw aansluiten bij de in Lissabon afgesproken inspanningsverplichtingen.

Nederlandse belangen:

Nederland kan van harte instemmen met het gestructureerd monitoren van de voortgang die de EU-lidstaten boeken bij het implementeren van de doelstellingen van de Europese Top van Lissabon, aan de hand van een lijst structurele indicatoren. Het internationaal vergelijken van economische prestaties biedt een nuttig overzicht van de sterkte en zwakte van een economie. Met meer betrouwbare en actuele indicatoren kunnen bestaande instrumenten als *peer pressure* en het benchmarken van prestaties effectiever worden toegepast.

Terughoudendheid is geboden wanneer het vaststellen van indicatoren kan leiden tot het opleggen van beleidsinspanningen. Het gebruik van inputindicatoren en van kwantitatieve doelstellingen is niet gewenst wanneer dit de mate van nationale beleidsvrijheid om te komen tot een optimale beleidsmix, vermindert.

Voorts dienen de volgende punten in de gaten te worden gehouden:

1. De set indicatoren voor het syntheserapport dient coherent te zijn met de indicatoren die in andere processen worden gebruikt, zowel op sociaal-economisch terrein als voor wat betreft de in ontwikkeling zijnde milieu-indicatoren. Voor zover mogelijk streeft Nederland dan ook naar dezelfde indicatoren dan wel indicatoren die een afstemde definitie hebben. Gezien de rol van het syntheserapport streeft Nederland ernaar dat de structurele indicatoren voor het rapport centraal staan.
2. De meetbaarheid en vergelijkbaarheid van indicatoren dienen voorop te staan. Om werkelijk vooruitgang in beleid te kunnen meten moeten de statistische bronnen waarop indicatoren zijn gebaseerd onomstreden en eenduidig zijn.
3. De indicatoren dienen beleidsrelevant te zijn. Zij moeten daadwerkelijke beleidsinspanningen en beleidsdoelstellingen weerspiegelen.
4. De indicatoren dienen actueel en relevant te zijn. Het syntheserapport moet immers een tijdig en correct beeld schetsen. Om de effecten van recente en nieuwe beleidsinspanningen op adequate wijze te kunnen meten verdient volgens Nederland de kwaliteit (vergelijkbaarheid) en actualiteit van het statistische materiaal bijzondere aandacht. Aan de verbetering hiervan dient met nadruk te worden gewerkt. Indien nodig zal Nederland daarom streven naar een oproep van de Raad tot actuele cijfers die voor alle lidstaten op dezelfde definities zijn gebaseerd.
5. Indicatoren moeten een vergelijking tussen de prestaties van de lidstaten mogelijk maken. Indicatoren die uitsluitend een beeld geven van de totale EU zijn voor coördinatie tussen lidstaten onvoldoende. Niet alleen moet worden beoordeeld in hoeverre de EU als geheel de conclusies van de Europese Raad van Lissabon nakomt; ook op nationaal niveau moet kunnen worden beoordeeld in hoeverre de afzonderlijke lidstaten de politieke afspraken van Lissabon realiseren.
6. Indicatoren moeten een vergelijking tussen de Europese Unie en andere economische blokken (de VS en Japan) mogelijk maken. Hierbij zal de OESO een rol kunnen spelen.
7. Het aantal te hanteren indicatoren dient beperkt te zijn. Beter een

- beperkt aantal goede en eenduidige indicatoren, dan een groot aantal multi-interpretabele of onvoldoende concrete indicatoren.
8. De set structurele indicatoren dient in de tijd zo stabiel mogelijk te zijn om intertemporele vergelijking mogelijk te maken. Het moet mogelijk blijven de set indicatoren te verbeteren. Wijzigingen dienen wel zo beperkt mogelijk te blijven.
 9. Nederland hecht eraan dat alle betrokken raadsformaties een input (kunnen) geven in de discussie over indicatoren.
 10. Geen extra rapportageverplichtingen.

Naast deze inhoudelijke aandachtspunten heeft Nederland nog de volgende procedurele opmerking: gezien de behandeling van het onderwerp in verschillende vakraden (zie punt 4), hecht Nederland belang aan voldoende afstemming tussen de diverse gremia teneinde onnodige overlap van werkzaamheden te voorkomen.

Consequenties voor nationale regelgeving/beleid cq decentrale overheden (betrokkenheid IPO/VNG) Geen

Rol EP in de besluitvormingsprocedure:

Het betreft een mededeling van de Commissie – mede aan het EP – die als input zal dienen voor het syntheserapport ten behoeve van de Europese Voorjaarsstop in 2001.

Titel:

Voorstel voor een Verordening van de Raad houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1259/1999 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor de regelingen inzake de rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid

Datum raadsdocument: 21 december 2000
Nr. Raadsdocument: 14795/00
Nr. Commissiedocument: COM(2000) 841 def.
Eerstverantwoordelijke ministerie: LNV

Behandelingstraject in Brussel:

Dit voorstel staat geagendeerd voor het CSA, besluitvorming zal in de Landbouwradaad plaats vinden.

Consequenties voor EG-begroting in EURO (per jaar): geen

Korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

Bij de hervorming van het GLB in 1992 is de rechtstreekse steunverlening aan producenten geïntroduceerd ter compensatie van verlagingen van de prijssteun. Bij de Agenda 2000 besluiten is dit systeem voortgezet. Gebleken is dat dit systeem veel administratieve lasten met zich meebrengt voor producenten, nationale uitvoeringsorganisaties en de Europese Commissie. Dit geldt met name voor de gevallen waar het gaat om de uitbetaling van kleine bedragen (1000 Euro of minder per jaar). Het onderhavige voorstel strekt ertoe een vereenvoudigd systeem voor de betaling van inkomenssteun aan kleine landbouwers in te voeren gedurende een proefperiode van 2002 tot en met 2005. Producenten kunnen, in plaats van deel te nemen aan de diverse bestaande steunregelingen, toetreden tot deze «regeling voor kleine landbouwers». In dat geval ontvangen ze één alomvattende betaling per jaar, waarin alle onder de regeling vallende rechtstreekse steunbedragen zijn begrepen. Deze betaling is gebaseerd op het bedrag dat de producent gedurende de referentieperiode (d.w.z. de drie jaren voorafgaande aan zijn aanvraag) heeft ontvangen met een maximum van 1000 Euro.

Rechtsbasis van het voorstel: Artikel 37 EG-Verdrag

Subsidiariteit, proportionaliteit, deregulering:

Positief. De huidige uitvoerings- en controlekosten van de directe inkomenssteunregelingen zijn zeer hoog in verhouding tot de steunbedragen. Met het voorstel wordt beoogd een administratieve lastenverlichting voor zowel het uitvoerend ambtelijk apparaat als de begunstigen te bewerkstelligen.

Nederlandse belangen:

Nederland heeft belang bij vereenvoudiging van de uitvoering van steunregelingen voor kleine landbouwers.

Consequenties voor nationale regelgeving/beleid c.q. decentrale overheden (betrokkenheid IPO/VNG)

Te implementeren door middel van een aanpassing van de ministeriële regelingen ter zake van inkomenssteun in de dierlijke en plantaardige sector alsmede van een Productschapsverordening van het Hoofdproductschap Akkerbouw.

Rol EP in de besluitvormingsprocedure: Adviesprocedure

Titel:

Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus.

Datum Commissiedocument: 20 september 2000.
Nr. Raadsdocument: n.v.t.
Nr. Commissiedocument: COM(2000) 578 definitief
Eerstverantwoordelijke ministerie: JUST i.o.m. FIN, BZ

Behandelingstraject in Brussel: Werkgroep Asiel

Consequenties voor EG-begroting in EURO (per jaar):

In verband met deze richtlijn is de Commissie voornemens een contactcomité in te stellen. De hiertoe vereiste huishoudelijke middelen worden vrijgemaakt op grond van het jaarlijkse besluit van de Commissie inzake de toewijzing van middelen. Na vaststelling van de richtlijn is het voorstel driemaal per jaar een vergadering van het contactcomité te beleggen, waarvoor de totale kosten EUR 29 250 bedragen.

Korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

Het doel van de richtlijn is op communautair niveau minimumnormen vast te stellen voor asielprocedures in de lidstaten voor de toekenning en intrekking van de vluchtelingenstatus. Het voorstel is het eerste communautair initiatief op het gebied van asielprocedures dat met het oog op de totstandbrenging van een gemeenschappelijk Europees asielstelsel wordt genomen. De minimumnormen voor procedures in de lidstaten zijn een eerste stap in de richting van verdere harmonisatie van procedurele voorschriften met het oog op conclusie 15 van de Europese Raad van Tampere van 15 en 16 oktober 1999, waarin gesteld wordt dat de communautaire voorschriften op termijn moeten leiden tot een gemeenschappelijke asielprocedure in de Europese Unie.

Het voorstel heeft hoofdzakelijk betrekking op alle regelgevingsinstrumenten en -mechanismen waarvan de lidstaten gebruik kunnen maken om asielverzoeken snel en correct te behandelen. De ontwerp-richtlijn bevat hiertoe drie soorten voorschriften: procedurele waarborgen; minimumvereisten voor het besluitvormingsproces en gemeenschappelijke normen voor de toepassing van bepaalde begrippen en praktijken. De maatregel verplicht lidstaten echter niet om uniforme procedures in te voeren. Tevens geeft het voorstel de lidstaten de mogelijkheid van bepaalde regels af te wijken, indien zij dat wensen.

Rechtsbasis van het voorstel: artikel 63, eerste lid onder d EGV.

Subsidiariteit, proportionaliteit, deregulering:

Het voorstel van de Commissie sluit aan bij het in het EG-Verdrag neergelegde doel om een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid te creëren, wat onder meer het nemen van maatregelen op het gebied van asiel vereist. De specifieke doelstelling van dit initiatief is het vaststellen van minimumnormen voor de asielprocedure om hiermee de verschillen in procedures, begrippen en praktijken in de lidstaten te verkleinen. De minimumnormen zullen bijdragen tot een beperking van secundaire bewegingen van asielzoekers die het gevolg zijn van de uiteenlopende procedures in de lidstaten. Het voorstel van de Commissie kan daarmee de subsidiariteitstoets zonder meer doorstaan. Hetzelfde geldt voor de proportionaliteitstoets. De door de Commissie voorgestelde richtlijn gaat niet verder dan de doelstelling uit het EG-Verdrag waarop de richtlijn is gebaseerd. Over de richtlijn in zijn geheel en over de afzonderlijke arti-

kelen vindt thans een discussie plaats tussen de lidstaten en de Commissie.

Nederlandse belangen:

Nederland hecht sterk aan het bereiken van een gemeenschappelijke asielprocedure, waartoe dit voorstel voor een richtlijn inzake minimumnormen een eerste stap is. Om dit uiteindelijke doel te bereiken, is het van belang dat het niveau van de minimumnormen zodanig is dat het de weg bereidt naar de volgende stap van gemeenschappelijke normen. Tevens zou zoveel mogelijk een eenvormige toepassing van deze minimumnormen door alle lidstaten dienen te worden gegarandeerd. Daarnaast meent Nederland dat de minimumnormen voor asielprocedures niet beperkt moeten worden tot asielaanvragen op basis van het Vluchtelingenverdrag. Deze minimumnormen zouden ook van toepassing moeten zijn op aanvragen van subsidiaire bescherming. Het belang voor Nederland van het vastleggen van bepaalde procedurele minimumnormen voor de asielprocedures in de lidstaten ligt in de verwachting dat de secundaire toestroom van asielzoekers als gevolg van uiteenlopende of gunstigere proceduremogelijkheden zal verminderen. Dat betekent echter dat het niveau van de minimumnormen niet te laag zou moeten worden vastgesteld.

Consequenties voor nationale regelgeving/beleid c.q. decentrale overheden (betrokkenheid IPO/VNG)

Hoewel de discussie in Brussel zich nog in een vroeg stadium bevindt, kan nu al gesteld worden dat het voorstel niet of nauwelijks aanpassingen van de Nederlandse asielprocedure zal vereisen. Dit geldt zowel voor huidige regelgeving en beleid als voor de Nieuwe Vreemdelingenwet.

Rol EP in besluitvormingsprocedure:

Het Europees Parlement heeft adviesrecht ten aanzien van dit voorstel van de Commissie.

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende meetinstrumenten

<i>Datum raadsdocument:</i>	19 september 2000
<i>Nr. Raadsdocument:</i>	11492/00
<i>Nr. Commissiedocument:</i>	COM(2000)566 definitief
<i>Eerstverantwoordelijke Ministerie:</i>	EZ i.o.m. Justitie (i.v.m. adem-analyse-apparatuur), V&W (i.v.m. uitlaatgas-analysatoren, taxameters), VROM (watermeters, wegen van koelstoffen-cfk's), LNV (wegen van mest)

Behandelingstraject in Brussel: nog niet bekend

Consequenties voor EG-begroting in EURO per jaar:

0,7 miljoen EUR in 2001, 0,5 miljoen EUR in 2003 onder begrotingslijn B5-314 (betreft de kosten van de mandaten die aan de Europese normalisatie-instituten worden gegeven)

Korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

De bestaande metrologische richtlijnen moeten worden vervangen vanwege de oude aanpak en het facultatieve karakter (optionele harmonisatie) ervan. De huidige richtlijnen bevatten producteisen in de vorm van uitvoerige technische specificaties. Deze specificaties zijn te beperkend in verband met de snel veranderende meettechnologieën. Bovendien zijn ze inmiddels veelal verouderd omdat ze niet steeds zijn bijgewerkt. Het voorstel houdt in dat 11 van deze richtlijnen worden ingetrokken en worden vervangen door één nieuwe. Daarnaast is er (daar waar het gaat om de uitlaatgasanalysatoren) sprake van nieuwe regelgeving. Het voorstel is een zgn. nieuwe aanpak-richtlijn: de richtlijn legt de essentiële eisen aan meetinstrumenten vast en biedt de fabrikant verschillende mogelijkheden om overeenstemming met de eisen aan te tonen. In de bijlagen worden de eisen verder uitgewerkt. Deze eisen zijn veel minder gedetailleerd dan in de oude richtlijnen. De lidstaten moeten zelf bepalen voor welke toepassingen een wettelijk geregeld meetmiddel gebruikt moet worden. In die gevallen moeten deze meetmiddelen voldoen aan de eisen van de richtlijn; eigen nationale metrologische voorschriften (los van de richtlijn) zijn niet langer toegestaan. Hiermee bestaat er nog maar één groep van voorschriften, namelijk de Europese en kunnen niet meer aanvullende nationale eisen gesteld worden. Ook is hiermee het optionele karakter vervallen: als de lidstaten kiezen voor een wettelijk geregeld meetmiddel, dan kunnen alleen maar Europese voorschriften gesteld worden en geen nationale.

Rechtsbasis van het voorstel: artikel 95 EG-verdrag

Subsidiariteit, proportionaliteit, deregulering:

- subsidiariteitstoets: positief. EG-regelgeving op het terrein van de metrologie bevordert het vrije handelsverkeer doordat handelsbelemmeringen als gevolg van nationale regelgeving worden weggenomen. Het al dan niet voorschrijven van wettelijk geregelde meetmiddelen voor bepaalde meettaken en het toezicht tijdens het gebruik, blijft behoren tot de bevoegdheid van de lidstaten
- proportionaliteitstoets: positief. Voorstel grijpt niet dieper in dan nodig is.

- dereguleringsstoets: positief. De richtlijn vervangt 11 bestaande richtlijnen, de prestatie-eisen worden niet meer in detail vastgelegd en de verantwoordelijkheid wordt meer bij de fabrikant neergelegd. T.a.v. het onderdeel *uitlaatgasanalysatoren* valt het oordeel anders uit (zie ook onder punt 10). Hier zijn de subsidiariteits-, proportionaliteits- en dereguleringsstoets twijfelachtig: Tot nu toe bestonden er op dat vlak alleen maar nationale eisen; het huidige voorstel tot geharmoniseerde regelgeving is niet alleen een afzwakking van deze nationale eisen, ook is op basis van dit voorstel voldoende toezicht op toepassing ervan niet mogelijk.

Nederlandse belangen

Het voorstel zal leiden tot vereenvoudiging van wet- en regelgeving en betere aansluiting bij internationale normen. Vereenvoudiging doordat bij aanneming van deze regelgeving nog maar één groep van voorschriften bestaat (namelijk de Europese), het aantal richtlijnen is teruggebracht tot één en de neergelegde vereisten minder gedetailleerd zijn dan die in de oude richtlijnen.

Wel wil Nederland tijdens de onderhandelingen:

- duidelijkheid krijgen hoe het toezicht op de naleving moet worden georganiseerd nu de ontwerprichtlijn niet uitgaat van toezicht op het gebruik
- pleiten voor uitwerking van de wijze waarop modulair opgebouwde meetapparatuur (d.w.z. meetinstrumenten die uit diverse, apart werkzame onderdelen bestaan) in de richtlijn is opgenomen
- in het kader van het overgangsrecht pleiten voor de mogelijkheid van modulegewijze aanpassing van meetinstrumenten
- pleiten voor duidelijkheid in de verhouding tussen deze richtlijn en andere voorschriften die op meetinstrumenten van toepassing kunnen zijn (bijv. de EU-richtlijn bouwproducten).
- ervoor waken dat de nieuwe voorstellen t.a.v. *watermeters* geen nadelige invloed zullen hebben op de drinkwaterkwaliteit
- aangeven dat het geen voorstander is van de voorgestelde opnemingswijze van een bijlage met eisen aan *uitlaatgasanalysatoren*. Nederland is niet tegen harmonisatie op dit punt, maar zou dit liever doen via verwijzing naar een internationale standaard, die nog voltooid moet worden. Hieraan moet gekoppeld worden de harmonisatie van eisen voor andere apparatuur onder de APK-richtlijn (zoals remtestbanken, roetmeters enz.).
- pleiten voor mogelijkheden tot brede uitwerking van *taxameters*. Enerzijds om het toepassingsgebied bij controle en handhaving zo flexibel mogelijk te houden, anderzijds om onnodige overlap van afzonderlijke apparatuur die uitgaan van dezelfde meet-, reken- en/of registratievoorzieningen te voorkomen.

Daarnaast wil Nederland meer duidelijkheid over de relatie tussen de in deze richtlijn gestelde eisen en de in de aanbevelingen van het OIML (*l'Organisation Internationale de Métrologie Légale*) neergelegde voorschriften (of eisen). Nederland zal er voor pleiten dat steeds bij deze zal worden aangesloten.

Nederland onderzoekt nog of de in de richtlijn voorgestelde comitologieprocedures adequaat zijn.

Consequenties voor nationale regelgeving/beleid cq decentrale overheden (betrokkenheid IPO/VNG)

Ter implementatie van de richtlijn zal de huidige IJkwetgeving moeten worden ingetrokken en worden vervangen door een nieuwe IJkwet en daarop gebaseerde regelgeving. De nieuwe IJkwet zal worden toegesneden op de Europese voorschriften.

Doordat in de richtlijn de bestaande optionele harmonisatie wordt vervangen door de «nieuwe aanpak», zij het dan met de keuze om meet-

middelen al of niet onder een wettelijke regeling te brengen, wordt de nationale beleidsvrijheid kleiner. Dat is ook wenselijk in verband met de verdere eenwording van de Europese (metrologie-)markt.

De voorgestelde voorschriften voor uitlaatgasanalysatoren vallen in Nederland niet onder de IJkwet, maar onder de Wegenverkeerswet 1994 (c.q. de regeling Voorschriften Meetmiddelen 1997). De voorgestelde Annex MI-007 wijkt af van de bestaande (strengere) Nederlandse wetgeving en zou tot implementatie- en uitvoeringsproblemen kunnen leiden. Het onderwerp van het richtlijnvoorstel behoort niet tot de bevoegdheids-sfeer van de decentrale overheden; voor hen verandert er dan ook niets.

Rol EP in de besluitvormingsprocedure:

Op grond van artikel 95 EG-Verdrag wordt het EP ingeschakeld via de co-decisie procedure (artikel 251 EG-Verdrag)